

Varji selle järrele kõpputas häkkiste üks vaima emmakene kantsi värrawa tagga ja pallus, ennast siis se laška; agga lošsi waht perrutas tedda kõwiva sõnnadega taggasj. Häddalise healega ja sõrmel ristis kässä ülestöstes pallus ta vägga haledaste, et temmals olla ritridel üht fallajat ja vägga kardetawat pahha ašja ülesräkida.

Wimaks sai värraw lahti tehtud ja emmakne lasti siis ja üks ritter küsüs kohhe, mis ašsi se siis olla ja mis ta iggatseda.

„Oh armas herra!“ vastas eideke värrisedes häddä ja kartuse pärast, „teie ollete warji sure hukkatuse sees! Tahbate me poeale ello ja armo anda, siis tabhan ma teile keik teada anda.“

„Et rägi siis!“ vastas ritter ruttega, „ja kui sa töt sulutad, siis peab sulle sündima, nenda kui sa tabhad.“

Ja selle lubba peale teatas eideke keik sedda tallopoede kurja nöu ja fest wilja-maksum, kui neist sure pitka ja jämmeda terradest, mis wilja sees kettide keskpaikas, ja ka omma poest, mis nisammeti fotti siis varjule pandud olla.

„Agga, rummal naene!“ vastas se ritter, kellele ta sedda luagu selletas, „kui so jut tööni on, agga kuju me wöime siis jumne poega ketti sees ärratunda?“

Ja emmakne selletas ritrile ruttes ja selgeste, missugguse hobboje ree peal temma poeg fotti sees peidetud olla.

„Mo se on vägga hea!“ ütles ritter, „olle nüüd rahkul, ja ni täeste kui ma so ees seisan, tahhan ma so poea ello pärast hea seista, et ta peab keige kahjo eest hoitud sama.

Ruttega läks ritter lošsi ehk nende ülrema jure, ja räkis temmale keik, mis ta olli naese käest puniluid ja ka temmale töötanuid. Kohhe sai fest eesseidivast häddast keige nende ritridel kärneste ja kähku teada antud, kes seal lošüs ellased; ja kui selle vasto tuggew abbi olli kribbina krabbina walmis seatud, odati rahkulikult nende wöeraste ehk tallopoegade tullemist.

Waewalt olli emmakne kussagile körivale läinud, kui jubba üks otsata rong hebbusid, kottid reggede peäl ja igga foorma körivas astus mees, pitkamisi kantsi pole likus. Ilma middagist märgu andmata nago eunegi, sai kantsi suur ehk peawärraw lahti tehtud, ja heew hobboste, reggede ja meestega täidetud. Kui wimane foorm jubba siis ajand olli, sai värraw illustri tassja linni ja lükki pandud.

Ilma et kegi mees wois enne middagi pahha möista, kargasid kohhe ritrid möekate, pikide ja